

ทัศนคติต่อการเลิกยาเสพติด และความมุ่งมั่นในชีวิตของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูเพื่อเลิกยาเสพติด

ผลการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเลิกยาเสพติด และความมุ่งมั่นในชีวิตของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู มีดังนี้

● ทัศนคติต่อการเลิกยาเสพติด ในช่วงติดยาเสพติด

จากการสนทนากลุ่มกับสมาชิกในเรื่องทัศนคติต่อการเลิกยาเสพติด ในช่วงติดยาเสพติดก่อนที่จะได้รับการบำบัดฟื้นฟูนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นดังนี้

ความรู้สึกที่มีต่อการเลิกยาเสพติด

ในเรื่องความรู้สึกที่มีต่อการเลิกยาเสพติดของสมาชิก ในช่วงติดยาเสพติดนั้น พบว่า สมาชิกแต่ละคนมีความรู้สึกที่แตกต่างกันไป โดยสรุปได้ 4 รูปแบบ ได้แก่

- ความรู้สึกเหนื่อย ท้อแท้ หมดกำลังใจ และรู้สึกว่าตนเองไม่สามารถเลิกยาเสพติดได้ โดยสมาชิกระบุว่า.... ความยากลำบากในการตื่นวันทยาเสพติดมาเสพในแต่ละวัน ประกอบกับความกดดันจากสภาพรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว สังคม และอื่นๆ จะส่งผลให้ตัวเองต้องหยุดใช้ยาเสพติดในบางช่วงและบางครั้งก็ได้ทดลองเลิกยาด้วยตัวเอง แต่ก็ไม่ได้เกิดจากความสมัครใจจะเลิกยาอย่างแท้จริง ทั้งนี้เมื่อมีโอกาสก็จะกลับไปใช้ยาเสพติดอีก และด้วยเหตุผลต่าง ๆ จึงทำให้สมาชิกมีความรู้สึกเหนื่อยยาก ท้อแท้ ต่อการเลิกยาเสพติด เพราะไม่สามารถหักห้ามใจตัวเองได้ และการเลิกยานั้นจะต้องใช้ความอดทนสูง รวมทั้งเป็นความทรมานที่จะได้รับในขณะเดียวกันเมื่อสมาชิกทวนกลับไปใช้ยาซ้ำแล้วซ้ำอีก จะทำให้อาการติดยานั้นฝังรากลึกลงไป จนถอนตัวได้ยาก ดังนั้นสมาชิกส่วนหนึ่งจึงมีความรู้สึกว่าตนเองคงจะไม่สามารถเลิกยาเสพติดได้ และอาจจะต้องติดยาไปตลอดชีวิต

- ความรู้สึกมั่นใจว่าตนเองสามารถที่จะเลิกยาเสพติดได้ สมาชิกที่มีความรู้สึกมั่นใจว่า... ตนเองสามารถเลิกยาเสพติดได้ด้วยตนเองนั้น จะมีด้วยกัน 2 ลักษณะ คือ ส่วนหนึ่งรู้สึกมั่นใจว่าตนเองสามารถเลิกได้ เพราะคิดว่าการใช้ยาของตนเองนั้นไม่จริงจังนัก หรือเรียกได้ว่าใช้ยาเหมือนกินขนม คือนึกอยากจะเสพก็เสพ ไม่ได้ติดมากจนงอมแงม จึงคิดว่าสามารถที่เลิกใช้ยาเมื่อไรก็ได้ แต่เมื่อถึงเวลาเลิกจริง ๆ กลับเลิกไม่ได้ และต้องกลับไปใช้ยาอีกเช่นเดิม และอีกส่วนหนึ่งนั้นมีความรู้สึกมั่นใจว่าตนเองสามารถที่จะเลิกยาได้ด้วยตนเอง

เช่นเดียวกัน แต่กลับไม่รู้ว่าจะเลิกไปทำไม เพราะใจจริงยังคงมีความสุขกับการใช้ยาเสพติดอยู่ โดยสมาชิกระบุว่า... เหมือนกับเคยได้กินอาหารจานโปรด ถ้าจะให้เลิกก็รู้สึกเสียดาย เพราะยังติดใจในรสชาติของความสุขที่ได้รับจากการใช้ยาเสพติด จึงทำให้สมาชิกไม่สามารถจะเลิกยาได้ด้วยตนเองอย่างที่เคยมั่นใจไว้

- ความรู้สึกว่าการเลิกยาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น สมาชิกมีเหตุผลมาจากการที่ตนเองใช้ยาเสพติด แต่ในขณะที่เดียวกันก็สามารถดำเนินชีวิตไปได้ตามปกติ ซึ่งอาจจะทำหน้าที่ รับผิดชอบต่อตนเองได้ไม่ด้อยนัก แต่ก็สามารถเอาตัวรอดได้ โดยสมาชิกบางคนสามารถเรียนได้จนจบ และไปทำงานได้ ทั้งๆ ที่ยังคงใช้ยาเสพติดอยู่ ดังนั้นจึงคิดว่าการเลิกยาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่มีความสำคัญเท่าที่ควร

- ความรู้สึกอยากเลิกยาเสพติด สมาชิกส่วนใหญ่จะระบุว่า... ความรู้สึกอยากเลิกยาเสพติดนั้นเป็นสิ่งที่สุดท้ายที่จะเกิดขึ้น เพราะไม่มีใครที่รู้สึกอยากจะเลิกยาด้วยความสมัครใจ ฉะนั้นแต่ละคนจะมีความรู้สึกอยากเลิกยาเสพติดได้ก็ต่อเมื่อตนเองและคนรอบข้างได้รับผลกระทบต่าง ๆ เช่น ร่างกายทรุดโทรม ครอบครัวย้าย ยอมรับ พ่อแม่เสียใจ และเดือดร้อน ถูกตำรวจจับ และไม่มีเงินซื้อยาเสพติดแล้ว เป็นต้น รวมทั้งการได้เห็นตัวอย่างจุดจบของชีวิตคนใช้ยาเสพติดอื่น ๆ ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สมาชิกรู้สึกอยากจะเลิกยาเสพติด เนื่องจากเริ่มรู้สึกกลัว และไม่อยากที่จะต้องตกอยู่ในสภาพเช่นนั้น จากปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวจึงทำให้สมาชิกมีความรู้สึกอยากที่จะเลิกยาเสพติดได้บ้าง

ความคิดที่มีต่อการเลิกยาเสพติด

ทางด้านความคิดของสมาชิกที่มีต่อการเลิกยาเสพติด ในช่วงติดยาเสพติดนั้น พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดว่า... การเลิกยาเสพติดนั้นเป็นเรื่องที่อยากและยาวนาน แต่ถ้าสามารถเลิกได้ก็จะทำให้ชีวิตดีขึ้น เนื่องจากถึงแม้ว่าสมาชิกจะเป็นผู้ติดยาเสพติดแล้วก็ตาม แต่ในส่วนลึกของจิตใจก็ยังคงตระหนักถึงโทษของยาเสพติด คิดว่าการติดยาเป็นสิ่งที่ไม่ดี และจะส่งผลกระทบต่อตนเอง รวมทั้งคนรอบข้างตามไปด้วย นอกจากนี้สมาชิกส่วนใหญ่ยังตระหนักว่าการเลิกยาเสพติดนั้นเป็นเรื่องที่ถูกต้อง เหมาะสม และมีประโยชน์ ควรจะปฏิบัติให้ได้ โดยสมาชิกได้ชี้แจงว่า... ตนเองคิดอยากจะเลิกยาเพราะสงสารแม่ สงสารครอบครัว เนื่องจากได้กระทำสิ่งผิดทำให้ครอบครัวต้องเดือนร้อน และตัวเองก็ไม่มีความสุข แต่ในทางกลับกันหากตนเองสามารถเลิกยาได้ ก็จะมีสุขภาพกาย สบายใจ เป็นคนที่มีคุณค่ามากขึ้น ครอบครัวก็จะยอมรับ ทำให้ตัวเองมีอนาคตที่ดีขึ้น และสามารถประพฤติตัวให้มีประโยชน์ต่อไป ซึ่งสมาชิกบางคนได้กล่าวว่า... ในขณะที่ตนกำลังติดยาเสพติดนั้น จะมองคนที่สามารถเลิกยาได้ว่าเป็นคนเก่ง และคิดว่าทำไมเขาจึงทำได้ เพราะตัวเองรู้ว่าการเลิกยานั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยากมากที่สุดในชีวิต ฉะนั้นคนที่สามารถผ่านมาได้ จึงน่านับถือ และดีใจด้วยเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม พบว่าถึงแม้ว่าสมาชิกส่วนใหญ่จะตระหนักถึงคุณค่าของการเลิกยาเสพติดเป็นอย่างดี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นสมาชิกก็ยังคงไม่คิดที่จะเลิกยา ถ้าหากไม่ได้รับความกดดัน หรือถูกบังคับจากหลายๆ สิ่ง หลายๆ อย่างที่จะรุมเร้าเข้ามาในชีวิตของสมาชิกขณะนั้น

พฤติกรรมที่มีต่อการเลิกยาเสพติด

จากการสนทนากลุ่มกับสมาชิกทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่เคยได้ทดลองเลิกยาเสพติดมาบ้างแล้วหลายครั้ง แต่มักจะไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากเมื่อมีโอกาสเอื้ออำนวยให้ได้เข้าไปใกล้กับยาเสพติด สมาชิกแทบทุกคนก็จะหวนกลับไปใช้ยาอีกครั้ง ทำให้ไม่สามารถเลิกยาเสพติดได้อย่างจริงจัง หรือเรียกว่า “**เลี่ยนเอา เมามาก**” คือ เมื่อเวลาอยากเสพยา จะคิดว่าใช้ยาสักหน่อยคงไม่เป็นไร แต่เมื่อเมมาแล้วก็คิดว่าอยากเลิกยา เพราะถึงแม้ว่าจะสามารถเลิกยาได้ โดยไม่มีอาการอยาก หรือทุกข์ทรมานทางร่างกายแล้วก็ตามแต่สมาชิกยังคงมีความรู้สึกติดใจในการเสพยา และยังมีจิตใจที่ไม่เข้มแข็ง ซึ่งพฤติกรรมที่มีต่อการเลิกยานั้น สมาชิกได้ระบุว่า... มีหลายรูปแบบ ได้แก่ การเลิกยาด้วยตนเองทั้งจากการหักดิบ หรือซื้อยามาทานเอง รวมไปถึงเข้ารับการรักษาตามสถานบำบัดต่าง ๆ โดยใช้วิธีการเลิกยาด้วยตนเองนั้น สมาชิกบางคนกล่าวว่า... ตนเองใช้วิธีการหักดิบ หรือเลิกใช้ยาไปเลย ซึ่งจะสามารถเลิกได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง แล้วก็กลับไปใช้ยาอีกเช่นเคย และบางคนอยากช่วยเหลือตัวเองมาก ด้วยการสามเษิตตัวเองไว้ให้อยู่ภายในบริเวณบ้าน แล้วขังกุญแจทิ้งไป เพื่อป้องกันมิให้ตัวเองออกไปหายามาใช้อีก ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะสร้างความทุกข์ทรมานให้กับตัวเองเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากตนเองไม่มีทางเลือก จึงต้องใช้วิธีการเช่นนั้น และสำหรับการเลิกยาเสพติดด้วยการซื้อยามาทานเองนั้น สมาชิกระบุว่า... ตนเองเคยไปปรึกษาแพทย์ และซื้อยาน้ำเมทาโดนมาทานเอง ซึ่งจะทำให้สามารถหยุดใช้ยาเสพติดได้ในช่วงหนึ่งเช่นเดียวกัน และสุดท้ายสมาชิกหลายคนได้เคยไปเลิกยาเสพติดตามสถานบำบัดต่าง ๆ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกันเพราะสมาชิกยังมีจิตใจที่คัดค้านต่อการเลิกยาเสพติดอยู่ หรือไม่ได้รับการบำบัดฟื้นฟูสภาพจิตใจที่เหมาะสมครบถ้วนไปด้วย ดังนั้นพฤติกรรมในการเลิกยาเสพติดต่าง ๆ ของสมาชิก ถึงแม้ว่าจะต้องอาศัยความพยายามอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควร

● ทักษะคิดต่อการเลิกยาเสพติด ในระหว่างเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู

ในระหว่างเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูนั้น พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเลิกยาเสพติดไปในทิศทางที่ดีขึ้น ทั้งในเรื่องความรู้สึก ความคิด ตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีต่อการเลิกยาเสพติด โดยสมาชิกได้ระบุถึงข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ความรู้สึกที่มีต่อการเลิกยาเสพติด

ทางด้านความรู้สึกที่มีต่อการเลิกยาเสพติด สมาชิกส่วนใหญ่ระบุว่า... ในระหว่างเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู นั้น ตนเองมีความรู้สึกมั่นใจต่อการเลิกยาเสพติดได้มากขึ้น กล่าวคือ รู้สึกเชื่อมั่น และมั่นใจว่าจะสามารถหลุดพ้นจากยาเสพติด และไม่หวนกลับไปเสพซ้ำเหมือนเช่นเคย เนื่องจากระบบของบ้านพิชิตใจได้สอนให้สมาชิกแต่ละคน รู้จักป้องกันตัวเองให้ปลอดภัยจากยาเสพติด โดยอาศัยการทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการฝึกฝนให้สมาชิกได้เรียนรู้ถึงการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง และเหมาะสม เริ่มตั้งแต่ฝึกจัดการกับความรู้สึกของตัวเอง การปลูกฝังระบบความคิดที่เป็นเหตุเป็นผล รวมทั้งฝึกการแสดงออกด้วยพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งเดิมนั้นสมาชิกไม่เคยได้รับการฝึกฝนเช่นนี้ จึงเป็นผลให้สมาชิกไม่เกิดการพัฒนา และสุดท้ายก็หวนกลับไปอยู่ในวงจรของยาเสพติดซ้ำแล้วซ้ำเล่า อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าสมาชิกจะมีความรู้สึกมั่นใจต่อการเลิกยาเสพติดมากขึ้น แต่ส่วนใหญ่ก็ยังระบุว่า... ความมั่นใจดังกล่าว คงจะไม่เต็มที่ 100% เนื่องด้วยแนวทางการเรียนการสอนของบ้านพิชิตใจนั้น จะสอนให้สมาชิกแต่ละคนไม่ควรมั่นใจในตัวเองต่อการเลิกยาเสพติดมากเกินไป เพราะความมั่นใจมากจะนำไปสู่ความประมาท ดังนั้นทุกคนควรระวังไว้เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ และพึงระลึกอยู่เสมอว่า.. ทุกคนมีโอกาสพลาดได้ถ้า อยู่ในความประมาท หากสมาชิกรู้ว่ายังมีความเสี่ยงอยู่ได้ทุกเมื่อ จะทำให้แต่ละคนมีสติ รอบคอบ คอยระมัดระวังตัวเองตลอดเวลา ทั้งนี้ความปลอดภัยจากการกลับไปเสพซ้ำก็จะมีมากขึ้น

ความคิดที่มีต่อการเลิกยาเสพติด

สำหรับความคิดที่มีต่อการเลิกยาเสพติดในระหว่างเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูนั้น สมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดว่า...การเลิกยาเสพติดนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก และทำให้ได้พบกับความสุขอย่างแท้จริง เนื่องจากตนเองได้เลิกยาเสพติดจากการเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูจากบ้านพิชิตใจ ส่งผลให้ตนเองมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ เหมือนกับได้เป็นคนใหม่ ซึ่งมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง สดชื่น แจ่มใส สะอาดสะอ้านมากขึ้น มีความคิดและมีจิตใจที่ดี รู้จักการวางตัวให้เหมาะสม รู้จักการแก้ไขปัญหาให้กับตัวเองได้ มองโลกในแง่ดี จึงทำให้มีความสุข ในขณะที่เดียวกันสิ่งดี ๆ เหล่านี้ก็จะผลักดันให้สมาชิกได้ทำในสิ่งที่มีประโยชน์ และมีคุณค่า จึงเป็นที่ยอมรับของครอบครัว สังคม และคนรอบข้าง สิ่งที่เคยสูญเสียไปในอดีต ก็ได้รับคืนกลับมา ซึ่งการปรับตัว กระทำในสิ่งที่ดีก็สามารถจะทดแทนในความผิดพลาดที่ตนเองได้เคยทำไว้ นอกจากนี้เมื่อตนเองสามารถเลิกยาเสพติดได้ จะรู้สึกภาคภูมิใจกับตนเองว่าทำได้ และคิดทำต่อไป

พฤติกรรมที่มีต่อการเลิกยาเสพติด

พฤติกรรมที่มีต่อการเลิกยาเสพติดนั้น สมาชิกส่วนใหญ่ระบุว่า... ในระหว่างเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูนั้น สมาชิกแต่ละคนจะพยายามปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบ กฎ ระเบียบของบ้านพิชิตใจ ทำกิจกรรมทุกอย่างตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ให้เห็นแต่ละเฟส และกระทำตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ ที่ปรึกษา รุ่นพี่ และเพื่อนๆ ให้ได้มากที่สุด ซึ่งสมาชิกกล่าวว่า... การกระทำในรูปแบบต่าง ๆ ดังกล่าวอย่างเต็มใจ และเต็มที่จะช่วยให้ตนเองสามารถเลิกยาเสพติดอย่างได้ผล เพราะสิ่งต่าง ๆ ล้วนเป็นแนวทางให้สมาชิกปฏิบัติเพื่อการเลิกยาเสพติด ฉะนั้นสมาชิกจะต้องพยายามทำตามวัตถุประสงค์ของบ้านฯ ให้ครบถ้วน ถึงแม้ว่าการกระทำบางอย่างจะบกพร่องไปบ้าง หรือไม่สมารถที่จะทำตามกฎ ระเบียบ และแบบแผนได้อย่างสมบูรณ์นัก แต่ก็ควรปฏิบัติตามให้ได้เป็นส่วนใหญ่ และข้อบกพร่อง หรือความหย่อนยานในระเบียบของสมาชิกส่วนใหญ่ จะไม่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด แต่จะเป็นในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ทั่วไปเท่านั้น **ตัวอย่างเช่น** สมาชิกไม่ทำตามตารางเวลาแผนงานที่ตนเองได้กำหนดไว้ การหลบหนีไปพักผ่อนในเวลาทำงานเมื่อรู้สึกเหน็ดเหนื่อย หรือการนอนตื่นสายในบางครั้ง เป็นต้น ซึ่งข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นนั้น สมาชิกแต่ละคนก็จะตั้งใจที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น นอกจากนี้สมาชิกได้ระบุว่า... จะพยายามเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดีที่สุด และค้นหาวิธีการทุกอย่างเพื่อแก้ไขในจุดอ่อน ข้อบกพร่องของตัวเอง สมาชิกบางคนให้ข้อมูลว่า "ทำอะไรก็ได้ ขอให้เลิกยาได้จริง ๆ" เมื่อใครแนะนำอย่างไร จะเชื่อฟัง และทำตาม รวมทั้งจะจริงจังกับตัวเองให้มากขึ้น ที่มีสอนอะไร ก็จะต้องทำให้ได้ดีมากยิ่งขึ้นไป เพราะถ้าตัวเองสามารถประพฤติตัวในบ้านพิชิตใจได้ดีแล้ว เมื่อเวลาออกไปอยู่ข้างนอก ก็จะสามารถปรับตัวได้ดีด้วยเช่นกัน

● ความมุ่งมั่นในชีวิตของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู

จากการสนทนากลุ่มกับสมาชิก พบว่า ในช่วงที่สมาชิกติดยาเสพติด และในระหว่างเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูนั้น สมาชิกส่วนใหญ่มีความมุ่งมั่นในชีวิตที่แตกต่างกันไป อย่างไรก็ตาม สมาชิกแต่ละคนจะมีความมุ่งมั่นในชีวิตที่คล้ายคลึงกันในแต่ละช่วง ดังนี้

ความมุ่งมั่นในชีวิต ในช่วงติดยาเสพติด

ในช่วงที่สมาชิกติดยาเสพติด และก่อนที่จะได้รับการบำบัดฟื้นฟูนั้น พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่จะไม่มี ความมุ่งมั่นใด ๆ ในชีวิต โดยสมาชิกระบุว่า... จะใช้ชีวิตไปเรื่อย ๆ ในแต่ละวันหาความสุข สนุกสนานไปกับเพื่อน ๆ และยาเสพติด ไม่มีความตั้งใจที่จะทำอะไรให้ประสบความสำเร็จ ชีวิตไม่มีเป้าหมาย เพียงแต่ทำหน้าที่ที่มีอยู่ อาจจะเป็นการเรียนหรือการทำงาน แต่ก็ยังไม่สามารถรับผิดชอบได้ดีเท่าที่ควร ดังนั้นการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน จึงปล่อยผ่านไปอย่างไม่มี ความมุ่งมั่น หากจะมีก็เป็นเพียงแต่ความต้องการ ซึ่งเป็นความต้องการใน

ทางที่ผิด คือ อยากจะมียาเสพติดไว้ใช้ตลอดไป อยากจะเป็นพ่อค้ายาเสพติดเพื่อจะได้มียาเสพติดไว้ในครอบครอง อยากจะเสพเมื่อไรก็นำมาใช้ได้ทันที และถ้าหากนำไปขายก็จะได้เงินเป็นจำนวนมาก ทำให้ร่ำรวยได้ แต่อย่างไรก็ตาม สมาชิกส่วนใหญ่ระบุว่า... เมื่อเวลาผ่านไป ความคิดจะเริ่มเปลี่ยนแปลง เมื่อแต่ละคนได้รับผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดมากขึ้นเรื่อย ๆ สถานการณ์จะเป็นตัวบีบบังคับให้ต้องเลิกยาเสพติด เช่น ครอบครัวแตกแยกไม่ยอมรับ ต้องคอยหลบหนีตำรวจเป็นประจำ หรือหาเงิน และสิ่งของไปแลกซื้อยาเสพติดได้ยากขึ้น เป็นต้น ดังนั้นเมื่อแต่ละคนมีความคิดว่า... ถึงเวลาที่จะต้องเลิกยาเสพติดแล้ว จึงเกิดความมุ่งหวังว่าอยากจะมีเลิกยาเสพติดให้ได้ เนื่องจากไม่อยากที่จะต้องกลับไปอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่แบบเดิมอีก และอยากมีชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งนี้การเลิกยาเสพติด จึงเป็นเพียงความมุ่งหวังเดียวของสมาชิกส่วนใหญ่ในขณะนั้น

ความมุ่งหวังในชีวิต และความมุ่งมั่นหรือตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติตามแนวทางที่ได้มุ่งหวังไว้ ในระหว่างเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู

ในระหว่างเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู พบว่า สมาชิกทุกคนมีความมุ่งหวังในชีวิตมากขึ้น โดยสมาชิกมีความมุ่งหวังที่จะควบคุมตนเองไม่ให้กลับไปใช้ยาเสพติดได้ตลอดไป เป็นอันดับแรก หลังจากนั้นสมาชิกแต่ละคนมีความมุ่งหวังส่วนตัวที่แตกต่างกันไป สมาชิกบางคนตั้งเป้าหมายว่า... จะกลับไปศึกษาต่อให้จบในระดับที่ได้ตั้งใจหรือศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่สนใจ และคาดว่าจะสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการทำงานต่อไปได้ สมาชิกบางคนมุ่งหวัง... จะออกไปทำงานตามที่ตนเองสนใจ หรือมีความถนัดในด้านนั้นๆ และบ้างก็อยากมีธุรกิจการทำงานเป็นของตนเอง หรือที่มีอยู่แล้วก็ตั้งใจจะกลับไปสานต่อกิจการนั้นๆ ให้ดำเนินต่อไป และบางคนตั้งใจว่า... อยากจะเรียนควบคู่ไปกับการทำงาน หรือแม้กระทั่งสมาชิกส่วนหนึ่งมีความมุ่งหวังว่า... อยากจะเป็นเจ้าหน้าที่ Ex-Staff ต่อไปที่บ้านพิชิตใจ เพื่อจะสามารถปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สมาชิกคนอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตนเองจะสามารถแน่ใจได้ว่าปลอดภัยจากยาเสพติดได้ค่อนข้างมาก ถ้าได้ใช้ชีวิตอยู่ต่อที่บ้านพิชิตใจ

และที่สำคัญที่สุดสมาชิกส่วนใหญ่ ระบุว่า... ตนเองอยากกลับไปเป็นคนดีต่อครอบครัว ต้องการจะทำให้พ่อแม่ และคนรอบข้างมีความสุข อยากจะเป็นคนที่มีคุณค่า สามารถพึ่งพาตัวเองได้ ในขณะเดียวกันก็จะเป็นที่พึ่งให้กับผู้อื่นได้ด้วย ทั้งนี้สมาชิกส่วนใหญ่กล่าวว่า... มีความมุ่งมั่น และตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติตามแนวทางที่ได้มุ่งหวังไว้อย่างเต็มที่ แต่ก็ขึ้นอยู่กับโอกาสและความเหมาะสมด้วย และในขณะที่ยังอยู่ในการบำบัดฟื้นฟูนั้น จะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของสมาชิกให้ดีที่สุดที่สุด สำหรับความมุ่งหวังในชีวิตอื่นๆ นั้นจะเป็นเรื่องที่ต้องวางแผนในวันตอนต่อไปสำหรับอนาคต